

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2018. gada 26. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Reģionālais nodoklis attiecībā uz lieliem mazumtirdzniecības objektiem – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Vides aizsardzība un teritorijas plānošana – Valsts atbalsts – Selektīvs pasākums

Apvienotās lietas C-236/16 un C-237/16

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2016. gada 10. un 11. martā un kas Tiesā reģistrēti 2016. gada 25. aprīlī, tiesvedībās

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

pret

Diputación General de Aragón.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 6. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)* vārdā – *J. Pérez-Bustamante Köster* un *F. Löwhagen*, *abogados*, kā arī *J. M. Villasante García*, *procurador*,
- *Diputación General de Aragón* vārdā – *I. Susín Jiménez Ignacio*, *letrado*, un *J. A. Morales Hernández-San*, *procurador*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *N. Gossement* un *P. Němečková*, kā arī *G. Luengo*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2017. gada 9. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 49. un 54. panta, kā arī LESD 107. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šie lūgumi tika iesniegti tiesvedībās, kurās *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)* vēršas pret *Diputación General de Aragón* (Aragonas reģionālā valdība, Spānija) par nodokļa, kas ir piemērojams lieliem mazumtirdzniecības objektiem, kuri atrodas Aragonas autonomajā kopienā, likumību.

Spānijas tiesību normas

- 3 Ar 2005. gada 30. decembra *Ley de las Cortes de Aragón 13/2005, de medidas fiscales y administrativas en materia de tributos cedidos y tributos propios de la Comunidad Autónoma de Aragón* (Aragonas Parlamenta Likums 13/2005 par nodokļu un pārvaldes pasākumiem Aragonas autonomās kopienas nodoto nodokļu un tās pašas nodokļu jomā) (BOA Nr. 154, 2005. gada 31. decembris, turpmāk tekstā – “Likums 13/2005”) no 2006. gada 1. janvāra tika ieviests nodoklis saistībā ar lielu tirdzniecības platību videi nodarīto kaitējumu (turpmāk tekstā – “IDMGAV”).
- 4 Likuma 13/2005 28. pantā ir norādīts, ka ar šo nodokli tiek aplikta mazumtirdzniecības objektu darbība, jo tie rada intensīvu transportlīdzekļu satiksmi un šī iemesla dēļ – negatīvu ietekmi uz Aragonas autonomās kopienas vidi un teritoriju.
- 5 Likuma 13/2005 29. pantā ir paredzēts, ka tiek uzskatīts, ka mazumtirdzniecības objektam ir liela tirdzniecības platība, ja sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība ir lielāka par 500 m².
- 6 Likuma 13/2005 32. pantā ir noteikts, ka *IDMGAV* maksātāji ir “personas, uz kuriem ir attiecināma tāda darbība un uzņēmējdarbība, kas rada kaitējumu videi, uz kuru attiecas nodoklis”.
- 7 Likuma 13/2005 33. pantā ir noteikts, ka no minētā nodokļa tiek atbrīvoti mazumtirdzniecības objekti, kuru pamatdarbība ir šādu preču tirdzniecība: tehnika, transportlīdzekļi, darba rīki un ražošanas vajadzībām paredzētas preces; būvmateriāli, sanitārās preces, durvis un logi, kas tiek pārdoti tikai komersantiem; dārzkopības un kultūraugu preces audzētavās; mēbeles individuālos, “tradicionālos” un specializētos veikalos; automobiļi tirdzniecības pārstāvju salonos un remontdarbnīcās; kurināmā vai motordegvielas tirdzniecība.
- 8 Šī likuma 34. pantā ir paredzēta nodokļa bāzes aprēķināšanas kārtība, un tā 35. pantā ir noteikta šī nodokļa aprēķināšanas kārtība, kurā tostarp ir paredzēta koeficienta piemērošana atbilstoši tirdzniecības uzņēmuma atrašanās vietai, ja nodokļa bāze pārsniedz 2000 m². No tā izriet, ka, ja šī nodokļa bāze būtu mazāka vai vienāda ar 2000 m², maksājamā nodokļa apmērs būtu 0.
- 9 Šī nodokļa tiesiskais režīms vēlāk tika precizēts ar līdzīgiem noteikumiem, kas ir ietverti *Decreto 1/2007 del Gobierno de Aragón, por el que se aprueba el Reglamento de desarrollo parcial de la Ley 13/2005* (Aragonas reģionālās valdības Dekrēts 1/2007 par Likuma 13/2005 daļējas īstenošanas regulējuma apstiprināšanu) (BOA Nr. 8, 2007. gada 20. janvāris, turpmāk tekstā – “Dekrēts 1/2007”).

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

- 10 2007. gadā *ANGED* – apvienība, kurā valsts limenī ir apvienojušies lieli valsts tirdzniecības uzņēmumi, – cēla prasību *Tribunal Superior de Justicia de Aragón* (Aragonas Augstā tiesa, Spānija), lūdzot atcelt Dekrētu 1/2007. Šī prasība sekoja prasībai, ko tā šajā tiesā bija cēlusi 2006. gadā par *orden del Departamento de Economía, Hacienda y Empleo de la Diputación General de Aragón*

(Aragonas reģionālās valdības Finanšu, ekonomikas un nodarbinātības departamenta 2006. gada 12. maija rīkojums) (*BOA* Nr. 57, 2006. gada 22. maijs), ar kuru ir noteiktas tiesību normas, kas ir vajadzīgas ar Likumu 13/2005 ieviesto vides nodokļu piemērošanai, un ir apstiprinātas deklarācijas, sadalītas samaksas un pašnovērtējuma veidlapas.

- 11 Minētā tiesa atlika nolēmumu pieņemšanu šajās divās lietās, sagaidot prasību iznākumu, ko deputātu grupa un Spānijas valdība bija cēlušas *Tribunal Constitucional* (Konstitucionālā tiesa, Spānija) par *IDMGAV* ieviešanas likumu. Pēc tam, kad *Tribunal Constitucional* (Konstitucionālā tiesa) bija noraidījusi šīs prasības, *Tribunal Superior de Justicia de Aragón* (Aragonas Augstā tiesa) noraidīja *ANGED* par Dekrētu 1/2007 celto prasību un daļēji apmierināja par 2006. gada 12. maija rīkojumu celto prasību. Pēc tam *ANGED* pārsūdzēja šos divus spriedumus *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija).
- 12 *ANGED* tāpat iesniedza sūdzību Komisijā par *IDMGAV* ieviešanu un apgalvoto tā valsts atbalsta raksturu.
- 13 Ar 2014. gada 28. novembra vēstuli Komisija informēja Spānijas iestādes, ka atbilstoši *IDMGAV* režīma sākotnējam vērtējumam maziem mazumtirdzniecības objektiem, kā arī noteiktiem specializētiem objektiem piešķirtais atbrīvojums var tikt uzskatīts par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, un ka Spānijas Karalistei ir jāatceļ vai jāgroza šis nodoklis.
- 14 Šādos apstākļos *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus, kuru redakcija lietās C-236/16 un C-237/16 ir identiska:

“1) Vai LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs reģionālais nodoklis, kuru ir paredzēts uzlikt par kaitējumu, kas tiek nodarīts videi, izmantojot ar komercdarbību un saimniecisko darbību saistītas iekārtas un ierīces mazumtirdzniecības objektos, kuru rīcībā ir liela tirdzniecībai un to klientu autostāvvietām paredzēta teritorija, ar nosacījumu, ka to sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība ir lielāka par 500 m², kurš ir iekasējams neatkarīgi no tā, vai šie mazumtirdzniecības objekti faktiski atrodas konsolidētā pilsētas teritorijā vai ārpus tās, un kurš vairumā gadījumu tiek uzlikts citu dalībvalstu uzņēmumiem, ņemot vērā, ka

- a) to faktiski neuzliet tirgotājiem, kam pieder vairāki mazumtirdzniecības objekti, neatkarīgi no to kopējās sabiedrībai pieejamās tirdzniecības platības, ja nevienā no tiem sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², vai tad, ja kāds vai kādi no tiem pārsniedz šo robežvērtību, bet to nodokļa bāze nav lielāka par 2000 m², savukārt to faktiski uzliet tirgotājiem, kuriem pieder viens mazumtirdzniecības objekts, kura sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība pārsniedz šīs robežvērtības, un
 - b) turklāt to neuzliet mazumtirdzniecības objektiem, kas nodarbojas tikai ar tehnikas, transportlīdzekļu, darba rīku, ražošanas vajadzībām paredzētu preču, būvmateriālu, sanitāro preču, durvju un logu (kas tiek pārdoti tikai komersantiem), mēbeļu individuālos, tradicionālos un specializētos veikalos, automobiļu tirdzniecības pārstāvju salonos un remontdarbnīcās, dārzkopības preču un kultūraugu audzētavās, kā arī kurināmā vai motordegvielas tirdzniecību, neatkarīgi no tā, kāda ir to sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība?
- 2) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par aizliegtu valsts atbalstu saskaņā ar šo tiesību normu ir jāuzskata tas, ka *IDMGAV* netiek uzlikts mazumtirdzniecības objektiem, kuru sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², vai arī tiem, kuriem tā ir lielāka, bet to nodokļa bāze nav lielāka par 2000 m², un mazumtirdzniecības objektiem, kas nodarbojas tikai ar tehnikas, transportlīdzekļu, darba rīku, ražošanas vajadzībām paredzētu preču, būvmateriālu, sanitāro preču, durvju un logu (kas tiek pārdoti tikai komersantiem), mēbeļu individuālos, tradicionālos un specializētos veikalos, automobiļu tirdzniecības pārstāvju salonos un remontdarbnīcās, dārzkopības preču, kultūraugu, kā arī kurināmā vai motordegvielas tirdzniecību?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 15 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai LESD 49. un 54. pants ir interpretējami tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds nodoklis, ar kuru tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti, kāds tiek aplūkots pamatlietās.
- 16 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru brīvības veikt uzņēmējdarbību mērķis ir uzņēmējdarbībā dalībvalstī nodrošināt citu dalībvalstu pilsoņiem un LESD 54. pantā minētajām sabiedrībām tādu pašu attieksmi kā pret šīs valsts pilsoņiem un sabiedrībām, aizliedzot, ciktāl runa ir par sabiedrībām, jebkādu diskrimināciju atkarībā no sabiedrību juridiskās adreses atrašanās vietas (skat. it īpaši spriedumus, 2006. gada 12. decembris, *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, EU:C:2006:773, 43. punkts, kā arī 2006. gada 14. decembris, *Denkavit Internationaal* un *Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, 22. punkts).
- 17 Šajā ziņā ir aizliegta ne tikai atklāta diskriminācija, kuras pamatā ir sabiedrību juridiskās adreses atrašanās vieta, bet arī visas slēptās diskriminācijas formas, kas, piemērojot citus nošķiršanas kritērijus, rada tādu pašu rezultātu (spriedums, 2014. gada 5. februāris, *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 18 Turklāt obligāts nodoklis, kas paredz šķietami objektīvu diferenciācijas kritēriju, bet kas, ņemot vērā tā īpašības, vairumā gadījumu nostāda nelabvēlīgā situācijā sabiedrības, kuru juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs un kuras ir salīdzināmā situācijā ar sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir nodokļa piemērošanas dalībvalstī, rada netiešu diskrimināciju uz sabiedrību juridiskās adreses atrašanās vietas pamata, kura ir aizliegta ar LESD 49. un 54. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 5. februāris, *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, 37.–41. punkts).
- 19 Pamatlietās attiecīgajos tiesību aktos ir noteikts kritērijs attiecībā uz objekta tirdzniecības platību, kurš nerada nekādu tiešu diskrimināciju.
- 20 No Tiesai sniegtās informācijas tāpat neizriet, ka ar šo kritēriju nelabvēlīgā situācijā vairumā gadījumu tiktu nostādīti citu dalībvalstu pilsoņi vai sabiedrības, kuru juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs.
- 21 Proti, šāds konstatējums neizriet no *ANGED* tās rakstveida apsvērumos sniegtajiem datiem, kuri turklāt būtībā attiecas uz nodokli lieliem mazumtirdzniecības objektiem, kuru ir ieviesusi Katalonijas autonomā kopiena.
- 22 Iesniedzējtiesa turklāt precizē, ka tai trūkst “atbilstošas” informācijas, lai pierādītu slēptas diskriminācijas iespējamo esamību.
- 23 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds nodoklis, ar kuru tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti, kāds tiek aplūkots pamatlietās.

Par otro jautājumu

- 24 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē ir uzskatāms tāds nodoklis kā pamatlietās aplūkotais, ar ko tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti pamatā atkarībā no to tirdzniecības platības, ciktāl no tā ir atbrīvoti objekti, kuru tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², tie, kuru tirdzniecības platība pārsniedz šo robežvērtību, bet kuru nodokļa bāze nepārsniedz 2000 m², un tie mazumtirdzniecības objekti, kas

- nodarbojas tikai ar tehnikas, transportlīdzekļu, darba rīku, ražošanas vajadzībām paredzētu preču, būvmateriālu, sanitāro preču, durvju un logu tirdzniecību komersantiem, mēbeļu tirdzniecību individuālos, tradicionālos un specializētos veikalos, automobiļu tirdzniecību, kā arī ar [dārzkopības preču un kultūraugu] tirdzniecību audzētavās un degvielas uzpildes stacijām.
- 25 Valsts pasākuma kvalificēšanai par “valsts atbalstu” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē tiek prasīta visu turpmāk norādīto nosacījumu izpilde. Pirmkārt, tam ir jābūt saistītam ar valsts iejaukšanos vai tajā ir jābūt izmantotiem valsts līdzekļiem. Otrkārt, šādas iejaukšanās raksturam ir jābūt tādam, ka tā var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Treškārt, ar to ir jābūt piešķirtai selektīvai priekšrocībai tā saņēmējam. Ceturtkārt, tam jābūt tādam, ar ko tiek izkropļota konkurence vai tiek radīti draudi to izkropļot (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53. punkts).
- 26 Attiecībā uz priekšrocības selektivitātes nosacījumu, uz kuru turklāt ir ticis norādīts Tiesā, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šī nosacījuma izvērtēšanai ir jānosaka, vai saistībā ar konkrētu tiesisko kārtību attiecīgais valsts pasākums var sniegt priekšroku “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai” salīdzinājumā ar citiem, kas, ievērojot ar minēto tiesisko kārtību izvirzīto mērķi, ir faktiski un juridiski līdzīgā situācijā un kam tiek piemērota atšķirīga attieksme, kuru būtībā var kvalificēt kā “diskriminējošu” (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 27 It īpaši attiecībā uz valsts pasākumiem, ar kuriem piešķir nodokļu priekšrocību, ir jāatgādina, ka šāda veida pasākums, kas, lai gan ar to netiek veikta valsts līdzekļu nodošana, rada saņēmējiem finansiāli izdevīgāku stāvokli salīdzinājumā ar pārējiem nodokļu maksātājiem, var sniegt selektīvu priekšrocību tā saņēmējiem un tāpat tas ir kvalificējams par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Turpretī par šādu atbalstu šīs tiesību normas izpratnē nav uzskatāma nodokļu priekšrocība, kas izriet no vispārēji piemērojama pasākuma, kas bez atšķirības ir piemērojams visiem saimnieciskās darbības subjektiem (spriedums, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 56. punkts).
- 28 Šajā ziņā, lai valsts nodokļu pasākumu kvalificētu par “selektīvu”, pirmkārt, ir jāidentificē vispārējais vai “normālais” nodokļu režīms, kas ir piemērojams attiecīgajā dalībvalstī, un, otrkārt, ir jāpierāda, ka izvērtējamais nodokļu pasākums ir atkāpe no minētā vispārējā režīma, ciktāl ar to tiek ieviestas atšķirības subjektu starpā, kuri, ievērojot ar attiecīgo vispārējo režīmu izvirzīto mērķi, ir faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 57. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 29 Tāpat ir jāatgādina, ka atsauces tiesību ietvars, lai novērtētu pasākuma selektivitāti, nav obligāti jānosaka attiecīgās dalībvalsts teritorijas robežās, bet tas var būt saistīts ar teritoriju, kurā reģionāla vai vietēja iestāde īsteno kompetenci, kas tai ir piešķirta ar konstitūciju vai likumu. Tas tā ir tad, ja šai vienībai ir tiesisks un faktiskais statuss, kas to padara pietiekami autonomu salīdzinājumā ar dalībvalsts centrālo valdību, lai šai vienībai, tai nosakot pasākumus, nevis centrālajai valdībai būtu noteicoša loma, veidojot politisko un ekonomisku vidi, kurā darbojas uzņēmumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 11. septembris, *Union General de Trabajadores de La Rioja (UGT-Rioja)* u.c., no C-428/06 līdz C-434/06, EU:C:2008:488, 47.–50. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 30 Tomēr valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē neveido pasākums, ar ko nosaka diferenciāciju starp uzņēmumiem, kuri, ievērojot ar attiecīgo tiesisko režīmu izvirzīto mērķi, ir faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā, un kas tāpat *a priori* ir selektīvs, ja attiecīgā dalībvalsts spēj pierādīt, ka šāda diferenciācija ir pamatota, jo tā izriet no sistēmas, kurā tie ietilpst, būtības vai uzbūves (spriedums, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 58. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 31 Pasākums, kas ir izņēmums no vispārējās nodokļu sistēmas piemērošanas, var būt pamatots ar nodokļu sistēmas būtību un vispārējo uzbūvi, ja attiecīgā dalībvalsts var pierādīt, ka šis pasākums tieši izriet no dalībvalsts nodokļu sistēmas pamatprincipiem vai vadošajiem principiem. Šajā ziņā ir jānošķir mērķi, kas ir izvirzīti īpašajai nodokļu sistēmai un kas nav daļa no tās, no vienas puses, un mehānismi, kas ir ietverti pašā nodokļu sistēmā un kas ir nepieciešami, lai sasniegtu šos mērķus, no otras puses (spriedums, 2006. gada 6. septembris, Portugāle/Komisija, C-88/03, EU:C:2006:511, 81. punkts).
- 32 Ir arī jāatgādina, ka, lai gan, lai pierādītu nodokļu pasākuma selektivitāti, ne vienmēr ir nepieciešams, lai tam būtu atkāpes raksturs attiecībā uz nodokļu režīmu, kas tiek uzskatīts par vispārēju, apstāklis, ka tam šāds raksturs piemīt, ir pilnībā piemērots šādam pierādīšanas nolūkam, tiklīdz no pasākuma izriet, ka tiek nošķirti divu kategoriju saimnieciskās darbības subjekti un *a priori* tiem tiek piemērota atšķirīga attieksme, proti, uz dažiem attiecas atkāpes pasākums, savukārt citiem turpina piemērot vispārējo nodokļu režīmu, kaut gan abas šīs kategorijas, ievērojot ar minēto režīmu izvirzīto mērķi, ir salīdzināmā situācijā (spriedums, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 77. punkts).
- 33 Runājot par pamatlīdētās aplūkojamajiem tiesību aktiem, vispirms ir jānorāda, ka Tiesā nav ticis apstrīdēts fakts, ka teritoriālajam atsauces kontekstam ir jābūt tam, kas ir saistīts ar Aragonas autonomo kopien.
- 34 Lai gan kritērijs attiecībā uz tirdzniecībai izmantoto platību nav uzskatāms par tādu, kam formāli būtu atkāpes raksturs salīdzinājumā ar konkrēto atsauces tiesisko ietvaru, tomēr tā rezultātā no šī nodokļa piemērošanas jomas ir izslēgti mazumtirdzniecības objekti, kuru tirdzniecībai izmantotā platība ir mazāka par noteikto robežvērtību. Tādējādi *IDMGAV* nevar tikt nošķirts no reģionāla nodokļa, kura maksātāji ir mazumtirdzniecības objekti, kuru tirdzniecībai izmantotā platība pārsniedz zināmu robežvērtību.
- 35 LESD 107. panta 1. punktā valsts iejaukšanās pasākumi ir definēti, ņemot vērā to radītās sekas – neatkarīgi no izmantotajiem paņēmieniem (spriedums, 2008. gada 22. decembris, *British Aggregates Association*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 89. punkts).
- 36 Tātad nevar *a priori* izslēgt, ka šāds kritērijs praksē ļauj sniegt priekšrocības “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 37 Šajā kontekstā tādējādi ir jānosaka, vai mazumtirdzniecības objekti, kas tātad ir izslēgti no šī nodokļa piemērošanas jomas, ir vai nav salīdzināmā situācijā ar to objektu situāciju, kas ietilpst šajā piemērošanas jomā.
- 38 Šajā analizē ir jāņem vērā, ka, tā kā šajā jomā nav Savienības tiesiskā regulējuma, dalībvalstīm vai valsts teritoriālā iedalījuma vienībām, kurām ir autonomija nodokļu jomā, ir nodokļu kompetence noteikt nodokļu bāzes un nodokļu maksājumu sadali atkarībā no dažādiem ražošanas faktoriem un dažādām tautsaimniecības nozarēm (spriedums, 2011. gada 15. novembris, Komisija un Spānija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732, 97. punkts).
- 39 Proti, kā Komisija atgādina sava Paziņojuma par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu (OV 2016, C 262, 1. lpp.) 156. punktā, “dalībvalstis var brīvi lemt par to, kāda ekonomikas politika tām šķiet vispiemērotākā, un tostarp var pēc saviem ieskatiem sadalīt nodokļu slogu starp visiem ražošanas faktoriem [...] atbilstoši Savienības tiesībām”.
- 40 Saistībā ar pamatlīdētās aplūkojamo nodokli no iesniedzējietas sniegtajām norādēm izriet, ka tā mērķis ir dot ieguldījumu vides aizsardzībā un teritorijas plānošanā. Runa esot par šo lielo mazumtirdzniecības objektu darbības radīto vides un teritoriālo seku, kas it īpaši izriet no radītajām satiksmes plūsmām, koriģēšanu un kompensēšanu, liekot šiem objektiem piedalīties vides rīcības plānu un infrastruktūras uzlabošanas finansēšanā.

- 41 Šajā ziņā nevar tikt apstrīdēts, ka mazumtirdzniecības objektu ietekme uz vidi lielā mērā ir atkarīga no to apmēra. Proti, jo lielāka ir to tirdzniecības platība, jo lielāks ir sabiedrības pieplūdums, un tas noved pie pieaugoša kaitējuma videi. No minētā izriet, ka kritērijs, kura pamatā ir platības robežvērtība, tāds kā tas, kas ir paredzēts pamatlietās aplūkojamajos valsts tiesību aktos, lai noteiktu atšķirību starp uzņēmumiem atkarībā no to lielākas vai mazākas ietekmes [uz vidi], ir saskanīgs ar sasniedzamajiem mērķiem.
- 42 Tāpat ir acīmredzams, ka šādu objektu izveidošana neatkarīgi no to atrašanās vietas rada īpašu izaicinājumu saistībā ar teritorijas plānošanas politiku (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 24. marts, Komisija/Spānija, C-400/08, EU:C:2011:172, 80. punkts).
- 43 Kas attiecas uz šīs robežvērtības līmeņa noteikšanu un nodokļa bāzes aprēķināšanas kārtību, tai ir piemērojama valsts likumdevēja rīcības brīvība un tā turklāt ir balstīta uz tehniskiem un sarežģītiem vērtējumiem, attiecībā uz kuriem Tiesa var īstenot tikai ierobežotu tiesas pārbaudi.
- 44 Ir jāpiebilst, ka apstākļi, ka pamatlietās aplūkojamajos tiesību aktos nav paredzēts, ka nodokļa aprēķināšanas nolūkā ir jāskaita mazumtirdzniecības objektu platības, kas pieder vienam un tam pašam īpašniekam, nav nesaderīgs ar valsts likumdevēja nospraustajiem mērķiem.
- 45 Šajos apstākļos tāds nodokļa piemērošanas kritērijs, kas ir balstīts uz uzņēmuma tirdzniecības platību, kāds tiek aplūkots pamatlietās, rada tādu objektu kategoriju nošķiršanu, kas, ņemot vērā nospraustos mērķus, nav salīdzināmā situācijā.
- 46 Tādējādi atbrīvojums no nodokļa, kas ir piešķirts mazumtirdzniecības objektiem, kuri atrodas Aragonas autonomajā kopienā un kuru tirdzniecības platība ir mazāka par 500 m², un tiem, kuru tirdzniecības platība pārsniedz šo robežvērtību, bet kuru nodokļa bāze nepārsniedz 2000 m², nevar tikt uzskatīts par tādu, ar kuru šiem objektiem ir piešķirta selektīva priekšrocība, un tātad tas nevar būt valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 47 Iesniedzējtiesa uzdod jautājumu arī par citām pamatlietās aplūkojamā nodokļa raksturiezīmēm. Tā vēlas noskaidrot, vai pilnīgs atbrīvojums no nodokļa, kas ir piešķirts mazumtirdzniecības objektiem, kuri veic savu darbību tikai tehnikas, transportlīdzekļu, darba rīku, ražošanas vajadzībām paredzētu preču, būvmateriālu, sanitāro preču, durvju un logu, kas tiek pārdoti tikai komersantiem, mēbeļu individuālos, tradicionālos un specializētos veikalos, automobiļu, dārzkopības preču un kultūraugu [audzētavās] tirdzniecības jomā, kā arī degvielas uzpildes stacijām, ir tiem par labu piešķirta priekšrocība.
- 48 Ir jānorāda, ka saistībā ar atsauces regulējumu, ko veido šis konkrētais nodoklis, šis pasākums ir raksturojams kā atkāpe.
- 49 Aragonas autonomā kopiena savos rakstveida apsvērumos norāda, ka attiecīgo mazumtirdzniecības objektu darbība, lai gan tā prasot lielas tirdzniecības platības, radot mazāku negatīvo ietekmi uz vidi un teritoriālo plānošanu salīdzinājumā ar objektu, kuriem ir piemērojams attiecīgais nodoklis, darbību.
- 50 Šāds apstākļi var pamatot pamatlietās apstrīdētajos tiesību aktos paredzēto atšķirību, kas tādējādi nerada selektīvas priekšrocības piešķiršanu par labu attiecīgajiem mazumtirdzniecības objektiem. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tās izskatāmajās lietās tas tā tiešām ir.
- 51 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē nav uzskatāms tāds nodoklis kā pamatlietās aplūkotais, ar ko tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti pamatā atkarībā no to tirdzniecības platības, ciktāl no tā ir atbrīvoti tie no šiem objektiem, kuru tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², un tie, kuru tirdzniecības platība pārsniedz šo robežvērtību, bet kuru nodokļa bāze nepārsniedz 2000 m². Šāds nodoklis tāpat nav uzskatāms par valsts atbalstu šīs tiesību normas izpratnē, ciktāl no tā ir atbrīvoti objekti, kuri veic

savu darbību tehnikas, transportlīdzekļu, darba rīku, ražošanas vajadzībām paredzētu preču, būvmateriālu, sanitāro preču un durvju un logu, kas tiek pārdoti komersantiem, mēbeļu individuālos, tradicionālos un specializētos veikalos, automobiļu, dārzkopības preču un kultūraugu [audzētavās] tirdzniecības jomā, kā arī degvielas uzpildes stacijas, ja šie objekti nerada tik būtisku negatīvu ietekmi uz vidi un teritoriālo plānošanu kā pārējie uzņēmumi, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 52 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds nodoklis, ar kuru tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti, kāds tiek aplūkots pamatlietā.**
- 2) **Par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē nav uzskatāms tāds nodoklis kā pamatlietās aplūkotais, ar ko tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti pamatā atkarībā no to tirdzniecības platības, ciktāl no tā ir atbrīvoti tie no šiem objektiem, kuru tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², un tie, kuru tirdzniecības platība pārsniedz šo robežvērtību, bet kuru nodokļa bāze nepārsniedz 2000 m². Šāds nodoklis tāpat nav uzskatāms par valsts atbalstu šīs tiesību normas izpratnē, ciktāl no tā ir atbrīvoti objekti, kuri veic savu darbību tehnikas, transportlīdzekļu, darba rīku, ražošanas vajadzībām paredzētu preču, būvmateriālu, sanitāro preču un durvju un logu, kas tiek pārdoti komersantiem, mēbeļu individuālos, tradicionālos un specializētos veikalos, automobiļu, dārzkopības preču un kultūraugu [audzētavās] tirdzniecības jomā, kā arī degvielas uzpildes stacijas, ja šie objekti nerada tik būtisku negatīvu ietekmi uz vidi un teritoriālo plānošanu kā pārējie uzņēmumi, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.**

[Paraksti]